

فصلنامه علمی رهیافت‌های نوین در مطالعات اسلامی

License Number: 85625 Article Cod: Y4N10A175 ISSN-P: 2676-6442

بررسی و شناخت مزايا و معایب یادگیری الکترونیکی در نظام آموزشی کنونی

(تاریخ دریافت ۱۴۰۰/۱۰/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۱/۰۳/۱۸)

غلامرضا بامری

چکیده

اینترنت در عرصه‌های آموزشی چالش‌های جدیدی را ایجاد کرده است و استفاده از بستر و زیرساخت مناسب اینترنت برای آموزش طی سالیان اخیر مورد استقبال قرار گرفته است. رشد در هر تجارت و هر سیستمی مهم است. مدارس و اماكن آموزشی باید این مسئله را دقیقاً مانند هر صنعت دیگر در ذهن داشته باشند. یکی از مهمترین راه‌های رشد مدارس، راه یافتن به شیوه‌های نوین آموزشی و استفاده از روش‌های آموزش الکترونیکی و کلاس مجازی می‌باشد. اگر چندین سال قبل کسی به مادر و پدرها می‌گفت که بچه شما برای آموختن لازم نیست به مدرسه برود و می‌تواند از پشت همین گوشی و لپتاپ در مدرسه حاضر شود، کاملاً ایده‌ای باورنایدیری بود و به ندرت کسی قبول نمی‌کرد که چنین اتفاقی خواهد افتاد، چه برسد به اینکه ما بخواهیم امروز در مورد مزايا و معایب کلاس‌های آنلاین صحبت کنیم. کرونا باعث تغییری در نظام آموزشی شد و مدارس را مجبور کرد که و به سمت کلاس‌های مجازی و آنلاین روند. به طوری که حتی دور افتاده ترین مدارس کشور هم به نوعی وارد این چرخه شدند دانش آموزان دبستان هم با این روند آشنا شدند. شاید بزرگترین مزیت کرونا این بود که نظام آموزشی فرسوده ما را به سمت نو شدن و رفتن به سمت تکنولوژی جهانی برد اما با این وجود و پس از گذشت تقریباً دو سال ولی باز هم تحصیل و آموزش از راه دور دارای مزايا و معایب می‌باشد و پیشرفت در فناوری به ما این امکان را داده است که روش‌های جدیدی را برای یادگیری داشته باشیم. در این مقاله به بررسی و شناخت مزايا و معایب یادگیری الکترونیکی در نظام آموزشی کنونی خواهیم پرداخت.

واژگان کلیدی: آموزش مجازی، یادگیری و آموزش، کلاس آنلاین، آموزش نوین، دانش آموز

بخش اول: کلیات

یادگیری مبتنی بر وب معمولاً با عنوان آموزش الکترونیکی یا آموزش مجازی شناخته شده است که این اتفاق اساساً شامل یادگیری آنلاین از طریق دوره‌های آموزشی است که عموماً در سامانه آموزش مجازی (نرم افزار آموزش مجازی) ارائه می‌شوند. با کمک سامانه آموزش مجازی می‌توان تمام فرایندهای یادگیری را بصورت الکترونیکی انجام داد.

با پیدایش سیستم‌های آموزش الکترونیکی که امروزه نقش برجسته‌ای را در میان تمام کسانی که تمایل به یادگیری دارند پیدا کرده است، ایجاد فضای شخصی آموزشی برای کاربران فراهم شده است تا آنها بتوانند به دور از هر گونه دغدغه‌ای از مزایای آموزش الکترونیکی برخوردار باشند. طبق نظرهای تاریخی معتبر اولین آموزش‌های غیرحضوری، در سال ۱۷۰۰ تا ۱۷۲۰ میلادی شکل گرفته است. در این نوع آموزش‌ها که به آموزش‌های مکاتبه‌ای نیز مشهور بوده‌اند، اصل شیوه‌ی یادگیری بر مکاتبه و نامه‌نگاری بین استاد و فرآگیر بوده است. اما پس از سالیان طولانی رفته رفته و با ظهور فناوری‌های جدید این شکل از آموزش مدرن‌تر شد. تا اینکه در اواخر قرن بیست با تکامل و پیشرفت تکنولوژی دانشگاه‌ها نوعی آموزش از راه دور بر پایه سیستم‌های چند رسانه‌ای را مورد استفاده قرار دادند (خدیور و رحمانی، ۱۳۸۸). در سال ۱۹۸۴ نخستین دوره آنلاین در مقطع کارشناسی ارائه شد، تا اینکه در سال ۱۹۹۷ با ائتلاف بیش از ۱۰۰ موسسه آموزشی دانشگاه مجازی کالیفرنیا تاسیس شد و این که در چند سال گذشته موسسات زیادی خصوصاً در آمریکا برای کارکنان خود و کارکنان شرکت‌های دیگر اقدام به برگزاری آموزش الکترونیک نموده‌اند، از جمله: IBM، مایکروسافت، سیسکو و... چرا که امروزه مشخص شده است آموزش در موقوفیت‌های تجاری و توسعه نقش مهمی دارد و از ارزش‌های استراتژیک برخوردار است (مارک^۴، بی‌تا). اگر تا دیروز آموزش، تنها از معلمان و مریان سود می‌برد و کتاب به عنوان اصلی‌ترین منبع اطلاعاتی در امر آموزش محسوب می‌شد، امروزه آموزش با ابزارها و محیط‌های جدید ارتباطی رو به رو شده است. پیشرفت‌های اخیر در صنعت رایانه و اطلاع رسانی، ورود و ظهور شبکه‌های اطلاع رسانی محلی، منطقه‌ای و بین‌المللی و به ویژه اینترنت، چند رسانه‌ها، فناوری‌های ارتباطی، ابزارها و روش‌های جدید را

پیش روی طراحان، برنامه‌ریزان و مدیران و مجریان برنامه‌های آموزشی قرار داده است. نفوذ فناوری‌های جدید اطلاعاتی به مراکز آموزشی (از مدارس تا دانشگاه‌ها و حتی منازل)، روابط ساده‌ی علمی و شاگردی را به طور کلی دگرگون ساخته است. به این ترتیب، الگوهای سنتی یادگیری متحول شده‌اند و کاربران با حجم گسترده‌ای از دانش و اطلاعات مواجه هستند (کیا، ۱۳۸۸). با توجه به این مهم نمی‌توان از وجود مسئله‌ی مهم آموزش الکترونیک غافل شد. در نتیجه ضروری است که با مزايا و معایب آن آشنا گشته و در جهت رفع و کاهش چالش‌های آن گام برداشت و بر مزايا اين پيشرفت بشرى افزوود. هدف از انجام اين پژوهش آشنایي با مزايا و معایب آموزش مجازى می‌باشد و سوالاتی که مطرح می‌گردد حاکی از اين هستند که آموزش مجازى و يا الکترونیک چه محدودیت‌ها و معایبی دارد؟ و مزايا آموزش مجازى چیست؟

بخش دوم: بررسی و شناسایی اجمالی انواع آموزش‌های مجازی
تعداد روش‌های آموزش مجازی بسیار زیاد است اما در این قسمت آموزش‌هایی که با توجه به شرایط فعلی قابل برگزاری می‌باشد، بیان می‌شود:

۱. آموزش مجازی خودآموز

این نوع آموزش همان شیوه خودخوان است در این نوع یادگیری هیچ ارتباطی بین معلم و دانش آموز وجود ندارد و دانش آموز محتوا را از طریق بسترهای مجازی مانند، شاد دریافت می‌کند. در این روش محتوا توسط معلم تولید می‌شود و با یک فاصله زمانی در اختیار دانش آموزان قرار می‌گیرد و دیگر هیچ ارتباطی بین معلم و دانش آموزان وجود ندارد و شاید اصلا هم دیگر را نبینند. در این روش بعد از این که تولید محتوا توسط معلم انجام شد (یا از جایی دیگر این تولید محتوا را تهیه کرده) در گروه کلاسی در شبکه شاد بارگزاری می‌شود و دانش آموزان آن تولید محتوا را مشاهده می‌کنند. اما در یک کار کاملا غیر منصفانه معلم‌ها از دانش آموزان می‌خواهد در آزمون مربوط به آن تولید محتوا شرکت کنند و چیزی را که از آن تولید محتوا فراگرفته اند را به معلم نشان دهند. در این روش در واقع اصل آموزش در همان ابتدای کلاس اجرا می‌شود و دیگر این ارتباط بین معلم و دانش آموز قطع می‌شود و سایر موارد

آموزش (بازخورد، ارزشیابی، تکلیف و...) اصلاً اجرا نمی‌شود. دانش آموز نیز با این شیوه اصلاً ارتباط برقرار نمی‌کند شاید دانش آموز در یک کلاس ۳۵ دقیقه‌ای در بستر فضای مجازی، بعد از ۱۰ دقیقه حوصله اش سر رفته و از کلاس و امر آموزش خارج شود.

بررسی مزایای این روش: دانش آموز در هر زمان و مکان می‌تواند آن محتوا را دریافت کند. دانش آموز هر تعداد که بخواهد می‌تواند آن آموزش را ملاحظه و تمرین کند. مشکلات اینترنتی وجود ندارد، چون دانش آموز محتوا رو بصورت کامل دریافت کرده است. معایب این روش آنقدر زیاد است که مزایا را کنار زده و معایب در این روش بزرگ نمایی می‌کند.

برخی از معایب این روش: عدم ارتباط بین معلم و دانش آموز، در واقع در این روش معلم یک ارتباط کاملاً یک طرفه با دانش آموز دارد. عدم دریافت بازخورد، اصلاً در این روش مشخص نیست دانش آموز بعد از دریافت محتوا چه کاری انجام دهد. عدم رقابت بین دانش آموزان. عدم جدایی این روش برای دانش آموزان.

۲. آموزش مجازی غیر همزمان

در این روش بین تولید محتوا توسط معلم و دستیابی تولید محتوا توسط دانش آموز فاصله زمانی وجود دارد به همین دلیل به این روش، روش غیر همزمان گفته می‌شود. البته روش قبلی نیز یک روش غیر همزمان است. در این روش پس از دریافت محتوا توسط دانش آموز، دانش آموزان و معلم در شبکه شاد (یا دیگر بسترها فضای مجازی) به تعامل با یکدیگر می‌پردازند. مزیت مهم این روش نسبت به قبلی در بازخورد است. در این روش به عنوان مثال معلم یک تدریس ۳۰ دقیقه‌ای را به ۳ قسمت ۱۰ دقیقه‌ای تقسیم می‌کند و پس از ارایه هر قسمت سوالاتی را نیز مطرح می‌کند و دانش آموز را قادر به تفکر می‌کند و دانش آموز سوالات مربوط به همان قسمت را پاسخ می‌دهد. معلم سپس پاسخ‌ها را ارایه می‌کند به نوعی بازخورد غیر مستقیم و غیر همزمان می‌دهد. البته این روند ممکن است در یک تدریس سه بار تکرار شود. یک تدریس، تدریسی موفق است که با تکلیفی همراه باشد. پس از جمع آوری تکالیف توسط معلم بازخوردهای مربوطه نیز ارایه شود. البته به نظر می‌رسد بین روش، کاملاً

وقت گیر است. پس برای مدیریت زمان این روش بهتر است نکات زیر در نظر گرفته شود:

۱. در این روش دو نوع بازخورد است در بازخورد اول که معلم اصلاً نمی‌دانش آموز چه پاسخی داده پس زمانی از معلم نمی‌گیرد. در بازخورد دوم که معلم به بررسی تکالیف می‌پردازد بهتر است معلم به اشتباهات مشترکی که در تمام تکالیف دانش آموزان دیده می‌شود، پردازد.
۲. تکالیف باید به گونه‌ای طراحی شود که تکمیل کننده فرایند آموزش باشد. یعنی تکالیف متناسب با گروه کلاسی و استعداد دانش آموزان باشد.
مزایای این روش: دانش آموز در هر زمان و مکان می‌تواند آن محتوا را دریافت کند. ارتباط بین معلم و دانش آموز هر چند با تأخیر، برقرار شده است.
معایب این روش: در هر لحظه دانش آموز از معلم بازخوردی دریافت نمی‌کند. یعنی اگر سوالی حین تدریس برای دانش آموز پیش بیاید نمی‌تواند آن را بیان کند. عدم تعامل بین معلم و دانش آموز.

۳. آموزش مجازی همزمان

در این روش بین معلم و دانش آموز در هنگام تولید محتوا تعامل وجود دارد به عبارت دیگر دانش آموز به نوعی مجازی در کلاس حضور دارد. هر سوالی که بیش بیاید دانش آموز می‌توانند همان لحظه سوال خود را بیان کند. این روش تدریس مانند روش‌های دیگر خطی نیست که از یک مرحله شروع شود و سپس مرحله بعدی، و بعد از چند مرحله تدریس تمام شود. بلکه در این روش یک چرخه بین آموزش، تمرین و بازخورد وجود دارد. در این روش امکان بازخورد آنی به دانش آموز نیز وجود دارد. البته باید تصور کرد که این روش بهترین روش برگزاری کلاس‌های مجازی است.

مزایای این روش: آموزش در زمان واقعی. تعامل بین معلم و دانش آموز که این مورد حلقه گم شده در سایر روش‌ها بوده است. امکان دریافت آنی بازخورد.

معایب این روش: احتمال اختلال در ارتباط مستقیم به دلایل مشکلات اینترنتی. امکان ارایه تدریس فقط یکبار (هر چند در پخش زنده در شبکه شاد مدت زمانی این تدریس وجود دارد).

۴. آموزش مجازی ترکیبی

این روش ترکیبی از روش‌های تدریس همزمان و غیرهمzman است که ضمن بهره مندی از مزایای هر دو روش به دنبال حذف معایب یا کاهش آن‌ها در هر دو روش می‌باشد.

بخش سوم: نکاتی برای اثر بخشی بیشتر روش‌های آموزش مجازی

۱. گاهی تعداد زیاد پیام‌های دانش‌آموزان در گروه کلاسی باعث می‌شود محتوای که معلم ارسال کرده در بین پیام‌های دانش‌آموزان گم شود، یا اگر دانش‌آموزی سوالی بپرسد معلم متوجه آن سوال نشود. پس بهتر است قوانینی برای گروه کلاسی وضع شود و یا از قسمت دسترسی اعضا در نرم افزار شاد قسمت پیام رسانی در ساعات و زمان‌های غیر کلاسی بسته شود.
۲. دانش‌آموزان بیشتر از روش‌های آموزش مجازی همزمان یا پخش زنده استقبال می‌کنند. اما گاهای اینترنت ضعیف است و امکان برگزاری تدریس همزمان محدود نیست. بهتر است دانش‌آموزان را به سمت و سوی تدریس‌های تلویزیونی یا قسمت محتواهای رسمی شاد هدایت شوند.
۳. در پخش زنده حداکثر تا جایی که امکان دارد معلم حرکت نکند چون جابجایی باعث تار شدن تصویر می‌شود.
۴. در تدریس زنده از فونت‌ها یا دست خط ریز استفاده نشود. بهتر است بجای نوشتن پای تخته این محتواها را بصورت فایل یا عکس در گروه ارسال شود.
۵. مدیریت زمان. یعنی از زمان کم کلاس مجازی بیشترین استفاده را ببرید. بهتر است از قبل کلاس موارد یا محتواهای مورد نیاز کلاس را آماده کنید. به عنوان مثال ارسال فیلم یا محتوا در گروه کلاسی زمان بر است. پس بهتر است معلم این فیلم یا محتوا را در فضای ابری شخصی خود در پیام رسان شاد روز گذشته بارگزاری کند و در هنگام شروع کلاس به راحتی به گروه کلاسی مورد نظر ارسال کند.
۶. برای برگزاری کلاس‌های مجازی زمان بندی دقیقی داشته باشید. گاهای معلم کلاس را در زمان مشخص برگزار نمی‌کند یا با تاخیر برگزار می‌کند. این امر باعث می‌شود که

دانشآموز دیرتر در کلاس حاضر شود و به مرور زمان این امر برای دانشآموزان یک عادت می‌شود.

۷. بازخورد سریع به دانشآموزان. عدم بازخورد باعث می‌شود که دانشآموز تکالیف را دیرتر ارسال کند یا اصلاً ارسال نکند پس بهتر است به دانشآموز باز خورد سریع داده شود حتی در حد یک جمله کوتاه. بررسی به موقع و دقیق تکالیف و بازخورد می‌تواند ضمن کمک به تحقق اهداف سطوح بالای یادگیری، تقلب و سرفت ادبی را نیز کاهش دهد (کالر و فیشر ۲۰۲۰).

بخش چهارم: دسته بندی آموزش الکترونیک

آموزش الکترونیک را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد(همان):

۱. یادگیری شخصی
۲. یادگیری جمیعی
۳. کلاس‌های مجازی

۱. **یادگیری شخصی**: در این دسته، فرد رشته‌ی مورد علاقه‌ی خود را انتخاب می‌کند و در محیط اطراف خود مخصوصاً اینترنت، به دنبال اطلاعات مرتبط با آن می‌گردد و در آن زمینه تحقیق می‌کند، سپس سوالات خود را از اساتید آن رشته به صورت OFFLINE می‌پرسد.

۲. **یادگیری جمیعی**: در این دسته شرایطی برای افراد مهیا می‌شود تا با یکدیگر و اساتید خود ارتباط برقرار کنند. از جمله این ابزار CHAT, FORUM وغیره است. در این روش معمولاً زمان شروع و خاتمه‌ی دوره‌ی آموزشی و امتحانات برای همه‌ی آن گروه، یکسان است.

۳. **کلاس‌های مجازی**: در این دسته، شرایط کاملاً مانند کلاس درس است و حتی در بعضی از موارد در کلاس‌های فیزیکی برگزار می‌شود. در اینجا از ویدئو کنفرانس و به جای تخته سیاه از یک ویدئو پروژکتور استفاده می‌شود. گاهی از اوقات برای هر فرد یک کامپیوتر در نظر گرفته می‌شود و ارتباط ویدئویی از طریق صفحه‌ی نمایشگر و

دوربین یا وب کم خواهد بود و هر کسی می‌تواند از طریق کامپیوتر با استاد ارتباط برقرار کند. این روش مخصوصاً برای برگزاری کلاس‌هایی که استاد مربوط به آن درس به تعداد کافی موجود نیست و امکان جابجایی استاید هم وجود ندارد، مفید می‌باشد؛ به ویژه برای دانشگاه‌ها. شاخه‌ای از این دسته در پزشکی از راه دور نیز استفاده می‌شود.

بند اول: مزایای آموزش مجازی

در کنار محدودیت‌هایی که این پیشرفت بشری می‌تواند با خود به همراه داشته باشد، اما نمی‌توان از مزایای گسترده‌ی آن نیز چشم پوشی نمود. حال برخی از مزایای آن به این ترتیب می‌باشند:

- = می‌توان از مطاب آموزشی در هر زمان و مکان و برای همه‌ی افراد استفاده نمود.
- = بنابر پژوهش‌های دکتر کیا (۱۳۸۸)، در آموزش الکترونیک هزینه‌های یادگیری کاهش می‌یابد، دانش و اطلاعات را عموم مردم می‌توانند بدست آورند، نتیجه آموزش و یادگیری شما سریع تر مشخص می‌شود، تبعیض و پارتی بازی کمتر اتفاق می‌افتد.
- = نیازی به حضور فیزیکی مدرس در کلاس نمی‌باشد.
- = افزایش میزان اثربخشی و بازدهی آموزشی به دلیل حذف محدودیت‌های زمانی و مکانی، افزایش کیفیت ارائه درس‌ها به دلیل ارائه آنها به صورت چند رسانه‌ای، انعطاف‌پذیری در دسترس بودن و سهولت دسترسی به منابع آموزشی جامعیت فراگیری پویایی روزآمدی و رفع نیازهای آموزشی در زمان دلخواه (مجیدی، ۱۳۸۸).
- = جمع آوری سریع یازخوردها و تجزیه و تحلیل آنها و همچنین افزایش سرعت در توسعه و پیشرفت یادگیری (فرهادی، ۱۳۸۴).
- = بر پایه مطالعات انجام شده از مهمترین مزایای اشاره شده در گزارش پژوهش‌های صورت گرفته در حوزه آموزش الکترونیکی شام چنین مواردی است: افزایش کیفیت یادگیری و آموخته‌های دانشجویان، سهولت دسترسی به حجم بالایی از اطلاعات و دانش‌های موجود در جهان، دسترسی سریع و به موقع اطلاعات در زمان اندک، کاهش برخی هزینه‌های آموزشی، بالا بردن کیفیت دقت و صحت مطالب درسی و علمی، ارتقای علمی

دانشجویان و مدرسان و هم‌چنین، رویکرد مناسب آموزشی که می‌بایست دارای ویژگی-های تعامل دوطرفه استاد با دانشجویان و تشکیل کارگروه‌های آموزشی، بهره‌گیری از تکنولوژی‌های مناسب آموزشی مانند استفاده از محیط وب و فناوری اطلاعات در محیط‌های آموزشی باشد (جفرسون و آرنولد، ۲۰۰۹؛ ذوق‌الفاری و همکاران، ۱۳۸۸).

= به علت محدودیت‌هایی چون کمبود فضا در کلاس‌های سنتی، یکی از بهترین گزینه‌ها برای آموزش افراد، استفاده از آموزش مجازی است.

= امکان مرور مطالب آموزشی در هر زمان در آموزش‌های مجازی‌ای که به صورت آفلاین برقرار می‌شوند وجود دارد در حالیکه در آموزش‌های سنتی و حضوری امکان برگشت و خواندن دوباره مطالب قبلی به آسانی ممکن نیست.

بند دوم: مزای و محدودیت‌های آموزش مجازی

همانگونه که از مزایای فراوان آموزش مجازی یاد شد، اما از محدودیت‌ها و معایبی که این آموزش در پی دارد نیز نمی‌توان غافل شد:

= یکی از چالش‌ها و محدودیت‌های اصلی آموزش مجازی، رو در رو و چهره به چهره نبودن به صورت حضوری است. از آنجا که ارتباط عاطفی و برقراری آن بین معلم و شاگرد بسیار مهم است و خود به عنوان عاملی مهم در اثربخشی امر یادگیری به شمار می‌رود، بنابراین با توجه به حضوری نبودن این نوع آموزش، ارتباط عاطفی بین معلم و فرآگیر در آن کمرنگ‌تر است.

= اینترنت، یکی از نیازهای اصلی برای برقراری آموزش مجازی می‌باشد. قوی بودن پهنای باند اینترنت و زیرساخت‌های آن برای دستیابی به آموزش مجازی حائز اهمیت است، ولی متأسفانه این مسئله در برخی مناطق رعایت نمی‌گردد. همچنین تمامی افراد از امکانات یکسان جهت برقراری یادگیری به صورت مجازی برخوردار نیستند و عدالت آموزشی در تمامی مناطق دنیا به صورت یکسان رعایت نمی‌گردد در نتیجه این نیز یکی از محدودیت‌های آموزش مجازی به شمار می‌رود چراکه در این مورد همه افراد از امکاناتی چون اینترنت، تلفن همراه، کامپیوتر و غیره که ملزم‌به‌می برقراری آموزش مجازی هست

برخوردار نیستند.

مسئله دیگری که از محدودیت‌های آموزش مجازی به شمار می‌رود عدم وجود محتوای کافی در برخی زمینه‌ها است.

صاحب نظران متعددی به کاستی‌های آموزش‌های مجازی اشاره داشته‌اند. از جمله DREYFUS استاد معاصر فلسفه و متقد اینترنت، بر این باور است که آموزش مجازی نمی‌تواند تضمین بروز ایده‌های خلاق، کیفیت اطلاعات، اشراف کاربران بر تمامی واقعیت‌ها و امکان زندگی آکنده از معنا را برای یادگیرنده‌گان فراهم کند. از نظر وی، دانشجویان متوجه هستند که حضور در کلاس، بودن با استاد و بودن با دیگر دانشجویان در کلاس، چیزی است که به آنها احساس ارتباط با کلاس می‌دهد به طوری که آنها نمی‌خواهند این احساس را از دست بدهند. حضور در کلاس آن قدر تجربه مثبتی است که اغلب دانشجویان زحمت آمدن سر کلاس در هوای بد را به خود می‌دهند و در کلاس حاضر می‌شوند (دریفوس^{۱۰}، ۲۰۱۰).

نتیجه گیری

آموزش از دیرباز به صورت حضور فیزیکی در کلاس درس رایج بوده اما هم اکنون به دلیل فرآگیری ویروس کرونا و در خطر قرار گرفتن سلامت جامعه، روند آموزش تغییر و پیشرفته تر از قبل با مزايا و معایي انجام می‌گيرد. حرکت برای استفاده بيشتر از آموزش‌های مجازی در سراسر دنيا آغاز شده است و اين امر روز به روز گسترش بيشتری پيدا كرده است. عمدۀ ترين دليل اين امر نيز مزاياي فراوان آموزشهای سنتي از جمله قابلیت عمومیت یافتن و هزينه‌های بيشتر اين نوع آموزش است که تنها نيمی از درصد هزينه‌های آموزش سنتي را شامل می‌شود. از طرفی تعداد زياد افرادي که می‌توانند از اين آموزش‌ها در ۲۴ ساعت روز و ۷ روز هفته استفاده کنند و عدم وجود جايگزين برای اين امر، بخصوص براي آموزش تعداد زياد مدرسان در سطح كشور الزامات فراوانی را پيش روی مسئولین آموزش و پرورش قرار داده است. موضوع مدارس مجازی على رغم عمر کوتاه خود جايگاه مناسبی در ساختار آموزش در سراسر دنيا پيدا كرده است. با توجه به اين مورد تقریباً همه در ابتدای اين راه قرار دارند و

فاصله‌ها در این مسیر چندان زیاد نیست و بنابراین با تلاش برنامه ریزی شده و مصمم میتوان در زمرة پیشگامان این حرکت بزرگ گرفت؛ لذا لازم است حرکت در این مسیر آغاز شود. تعلل در این کار تنها از دست دادن فرصتهای فراوانی است که فرا روی وزارت آموزش عالی قرار دارد.

همچنین باید توجه داشت بدون شک با وجود مزایای فراوانی که این پدیده با خود به همراه دارد نمی‌توان به خاطر معایب آن از این نوع پدیده چشم پوشی نمود. نتایج این مقاله حاکی از این مطلب است که، مزایای این نوع آموزش شامل مواردی چون: سهولت دستیابی به منابع آموزشی در هر زمان و هر جا و برای هر فرد، کاهش برخی هزینه‌های آموزشی، امکان مرور راحت‌تر مطالب نسبت به آموزش سنتی، حل مشکل کمبود جا و مکان جهت آموزش و یادگیری، کاهش برخی هزینه‌های آموزشی و غیره می‌باشد. همچنین از اصلی ترین معایب این سبک از آموزش، چهره به چهره نبودن به صورت حضوری و کاهش برقراری ارتباط عاطفی، نیاز به دسترسی به اینترنت برای برقراری آموزش مجازی، یکسان نبودن امکانات مورد نیاز برای برقراری آموزش مجازی به علت عدم رعایت عدالت آموزشی، کمبود محتوای کافی در برخی زمینه‌ها، کاهش خلاقیت فرآگیران و... می‌باشد. در آخر باید گفت آموزش آنلاین با تمام مزیتها و معایبي که دارد نمی‌تواند دلیلی برای کم کاری فرآگیران باشد. همان‌طور که شاهد بودیم کم نیستند کسانی که توانستند با همین شرایط و محدودیت‌ها نتایج فوق العاده‌ای را در کنکور دریافت کنند پس همه چیز به خود دانش آموز بستگی دارد و هر کس نسبت به تلاشی که دارد می‌تواند در مسیری که قدم گذاشته موفق شود. اما برای کاهش این معايit نرم افزارها و پلتفرم‌هایی وجود دارند که با سرعت پایین اینترنت و با حداقل امکانات هم قابل اجرا می‌باشد و به دانش آموزان و دانشجویان کمک می‌کند در محیطی کاملاً ساده و کاربر پسند به تحصیل ادامه دهنند.

پیشنهاداتی در راستای ساده‌بهرتر شدن آموزش مجازی

با ایجاد راهکارهایی برای بهتر شدن آموزش مجازی می‌توان تا حد زیادی از میزان معایب آموزش آنلاین کاست و به مزایای آن افزود.

- = فرهنگ آموزش مجازی باید به کودکان، خانواده‌ها و به خصوص معلم‌ها آموزش داده شود.
- = معلمان باید راهکارهایی برای ایجاد انگیزه و رقابت بین دانشآموزان داشته باشند تا بتوانند با ایجاد خلاقیت در تدریس مجازی سطح یادگیری در کودکان را افزایش دهند.
- = به دانشآموزان یاد بدھیم که وظیف شناس و هدفمند باشند. هدف به آنها شور و شوق فوق العاده‌ای میدهد. انگیزه‌ای که روی روند آموزش غیرحضوری بسیار موثر خواهد بود.
- = با خانواده‌های دانشآموزان بیشتر در ارتباط و تعامل باشید تا مشکلات دانشآموزان را در آموزش مجازی بیشتر بدانید و ریشه یابی کنید.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

الف) منابع فارسی

۱. پهلوانی فراهانی، پروانه(۱۳۸۷). جایگاه آموزش الکترونیکی، راهکارها، مزایا و معاویات. مجله مهارت، شماره ۶۱.
۲. خدیور، صالح و رحمانی، یونس(۱۳۸۸). موانع و چالش‌های دانشگاه مجازی در شهر الکترونیکی. کنفرانس بین المللی شهرداری الکترونیکی، دوره ۲۵، ۱۶۹۲_۱۶۸۱.
۳. ذوالفاری میرا؛ سرمدی، محمد رضا؛ نگارنده، رضا؛ زندی، بهمن و احمدی، فضل الله(۱۳۸۸)."نگرش اعضای هیات علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران به تدریس از طریق نظام یادگیری الکترونیکی ترکیبی". نشریه‌ی حیات، دوره ۱۵، شماره ۱، ۳۱-۳۹.
۴. صوفیه، جمال(۱۳۸۹). آموزش الکترونیکی. ماهنامه دنیای مخابرات. شماره ۷۳.
۵. فرهادی، ربابه(۱۳۸۴). آموزش الکترونیکی، پارادایم جدید در عصر اطلاعات. فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات، شماره ۲۱.
۶. کیا، علی اصغر(۱۳۸۸). نگاهی به آموزش مجازی الکترونیک. ماهنامه کتاب ماه علوم اجتماعی، شماره ۲۴، ۸۹_۸۲.
۷. کیان، مریم(۱۳۹۳). چالش‌های آموزش مجازی: روایت آنچه در دانشگاه مجازی آموخته نمی‌شود. مجله دانشگاهی یادگیری الکترونیکی، دوره ۵، شماره ۱، ۲۲-۱۱.
۸. مجیدی، اکبر(۱۳۸۸). آموزش الکترونیکی، تاریخچه، ویژگی‌ها، زیرساخت‌ها و موانع. فصلنامه کتاب. شماره ۷۸.

ب) منابع انگلیسی

۱. DREYFUS H.(۲۰۱۰). ABOUT THE INTERNET: A PHILOSOPHICAL LOOK AT THE INTERNET. FARSHNEZHAD A, TRANS.TEHRAN: SAGHI PUBLICATIONS;. P. ۲۰-۸۵.
۲. JEFFERSON, R. N., & ARNOLD, L. W. (۲۰۰۹). EFFECTS OF VIRTUAL EDUCATION ON ACADEMIC CULTURE PERCEIVED

ADVANTAGES AND DISADVANTAGES. US-CHINA EDUCATION REVIEW, ۶(۳), ۶۱-۶۶.

۳. KARIMZADGAN-MOGHADDAM D. (IN TRANSLATION) E-LEARNING: STRATEGIES FOR DELIVERING KNOWLEDGE IN DIGITAL AGE. ROSENBERG MJ. TEHRAN: PAYAME NOOR PUBLICATION. ۲۰۰۱.
۴. SANABRIA, O. B., CHAVEZ, M. P., & GÓMEZ ZERMEÑO, M. (۲۰۱۸). VIRTUAL EDUCATIONAL MODEL FOR REMOTE COMMUNITIES IN CHOCÓ, COLOMBIA. INTERNATIONAL JOURNAL OF EDUCATION AND DEVELOPMENT USING INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY, ۲۲(۲): ۱۹۵-۵۵۵.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی